

ПОСТАТІ

Черепяхин Борис Борисович

Борис Борисович Черепяхин (1894–1969) – видный российский правовед, крупный специалист по гражданскому праву – цивилист.

Родился Борис Борисович 17 ноября 1894 г. в селе Белокриница на Волынщине в семье директора местной сельскохозяйственной школы. После смерти отца с 1901 г. жил с семьей в Москве, Казани. В Казани же в 1913 г. закончил с серебряной медалью гимназию, а в 1917 г. – юридический факультет университета, получив диплом первой степени. В этом же 1917 г. Б. Б. Черепяхин избирается профессорским стипендиатом по кафедре гражданского права Казанского, а затем – Томского университетов.

С 1920 г. начинается преподавательская работа Бориса Борисовича. Его научно-педагогическая деятельность продолжается в Иркутске, Перми, Саратове, снова в Иркутске, вплоть до 1939 г. (с перерывом в 1931–1934 гг., когда он не по своей воле был вынужден заниматься одной лишь юрисконсультской работой). После этого – Свердловский юридический институт, заведование кафедрой гражданского права и процесса. В 1952 г. его приглашают возглавить кафедру гражданского права Ленинградского юридического института. С 1954 г., после объединения института с Ленинградским университетом, Борис Борисович – декан юридического факультета, заведующий кафедрой гражданского права. В последние годы жизни – профессор этой же кафедры.

Первые свои научные работы Б. Б. Черепяхин публикует в 1923 г. (статьи о дарении, о юридической природе векселя). В последующие годы выходят его труды, посвященные исковой давности, правовым вопросам железнодорожной перевозки грузов. Особо следует отметить появившуюся в «Сборнике трудов Иркутского университета» работу «К вопросу о частном и публичном праве» (1926 г.) и статью о первоначальных способах приобретения права собственности в «Ученых записках Саратовского государственного университета» (1924 г.). С конца 1930-х гг. Б. Б. Черепяхин

сосредоточивает внимание на проблематике, связанной с гражданско-правовым регулированием отношений собственности. Докторскую диссертацию «Добросовестное приобретение права собственности от неуправомоченного приобретателя» Б. Б. Черепяхин защищает в 1945 г. во Всесоюзном институте юридических наук. Основные положения его диссертации были опубликованы в «Ученых записках Свердловского юридического института» – «Виндикационные иски в советском праве» (1945, т. 1), «Юридическая природа и обоснование добросовестного приобретения права собственности от неуправомоченного отчуждателя» (1947, т. 2).

В конце 1950-х и в 1960-х гг. в юридических журналах, в том числе и в «Советском государстве и праве», «Правоведении», «Вестнике ЛГУ», помещаются статьи Б. Б. Черепяхина по отдельным вопросам цивилистики. Наиболее крупное исследование Б. Б. Черепяхина – монография «Правопреемство по советскому гражданскому праву» выходит в издательстве «Юридическая литература» в 1962 г. Другая его монография, законченная, – «Договор поручения» осталась, к сожалению, неопубликованной.

Стависький Павел Рафаїлович

П. Р. Стависький народився 26 вересня 1922 р. в м. Одеса. Середню школу № 119 в Одесі закінчив у 1940 р. з атестатом відмінника. У вересні того ж року пішов до армії. Війна застала його в армії в Москві. Всю війну він пройшов у частинах протиповітряної оборони. Його було нагороджено орденом та медалями. Демобілізувався в грудні 1946 року та повернувся до Одеси.

В 1947 році вступив та в 1952 році закінчив з відзнакою юридичний факультет Одеського університету ім. І.І. Мечникова. Під час навчання активно займався науковою роботою. Його перша наукова праця, написана на 4 курсі, була опублікована в Московському журналі Прокуратури Союзу РСР на початку 1952 року. Стаття викликала велику зацікавленість в усіх юридичних вузах, бо це була перша

стаття студента, опублікована у всерадянському юридичному журналі.

С 1956 року та по 1970 роки працював в Расподільній, а потім в Першій юридичній консультації Одеської обласної колегії адвокатів, декілька років працював за сумісництвом на викладацькій роботі на кафедрі цивільного права юридичного факультету Одеського університету.

В січні 1966 р. П. Р. Ставиському після захисту було присуджено вчений ступінь кандидата юридичних наук. В 1970 році, у вересні П. Р. Стависький було зараховано штатним викладачем на кафедрі трудового, колгоспного та земельного права юридичного факультету Одеського університету в якості викладача трудового права. В подальшому його обирають на посаду старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедрою. У жовтні 1962 року П. Р. Стависький захистив дисертацію на здобуття вченого звання доктора юридичних наук

за темою «Проблеми матеріальної відповідальності суб'єктів трудових правовідносин» в Харківському юридичному інституті.

З 1963 по 1991 роки виконував також обов'язки заступника декана юридичного факультету з наукової роботи.

Протягом багатьох років роботи за спеціальністю П. Р. Стависький постійно займався науковою роботою, публікував статті, монографії, учбові посібники, а також статті популярного характеру для населення. Ним було опубліковано 3 монографії наукового та практичного характеру. Він також приймав участь в колективних монографіях та в інших роботах, автор низки теоретичних розробок в галузі трудового та цивільного права. Загалом ним опубліковано більш 120 наукових та практичних праць, а також учбових та популярних.

На сьогодні П. Р. Стависький на пенсії та проживає в Ізраїлі.